

DOGA'YA DOST OLMAK...

Yeni dogan günese karsi bir yaz sabahindaki iliman yesilin, sessiz maviyle birlestigi doganin kucagina uzandiniz mi hiç? Bir saatin akrebi gibi gökyüzünde yörüngesinin izini süren güneş, yavaşça sabahin sessizliğinde doruga yükselir. Giderek artan sıcaklık kulaklarınızda, kus civiltilarina karisan böcek viziltilarini costurmuster adeta. Yari kapali gözlerinizin arasindan sizan isinlar kirpiklerinizde, ovalimsi yörüngeler çizen yıldızciklar olusturur. Rengarenk bu yıldızciklar, sadece bir gün ömrü olan her renkteki kelebekler gibidir. Öğle zamani geçmiştir, doruktan asagilara dogru inen güneş ufuk çizgisinde kaybolmustur artik. Gökyüzü alacakaranliga bulanmis ve dönen günle birlikte ruhunuz, taç yaparklarini da kapatmaya baslamistir. Bir geceyle daha, güneş'in canlandirdigi agacin yesili ile denizin mavisi gururla topragin karasina bulanmistir. Zitliklari da içinde barindiran doganin uyumunu izlerken o ani, sevinçten sonra gelen yüreginizdeki hüznün uyumuna benzetirsiniz ayni. Aydinligin karanliga ulandigi bu devinimde, karanligin ortasindaki aya bakarsiniz. O anda hüznlerde de, aydinliga açilan bir kapi oldugunu anlarsiniz.

Çünkü, dogayi algilayabilmek bir sanat, korumaksa bir erdemdir. Ancak verecegimiz her mücadelede, algilayabildigimiz kadar sanatkar, koruyabildigimiz kadar da erdemli olmalyiz. Gelecegimiz adina sunu çok iyi bilmeliyiz ki, ya onunla birlikte var olacagiz veya yok!.. Doganin yesil örtüsüne kara lekeler açarak gelecegimizi karartanlara, denizleri ziftle ve atiklarla kaplayanlara karsi koymaya cesaret etmeliyiz artik. Bu ugruda, çoğahbildigimizce çoğalmaliyiz ve en az onlar kadar cesur olmalyiz. Çünkü onlar dogayi kendi çıkarlari ugruna yavas yavas yok etmektedirler. Dogal afetler karsisinda çekilen çileler, bir yazgi midir; yoksa dogayi acimasizca asindiranlarin isledigi, bir insanlik suçu mudur? Önce buna, bir karar vermek zamani geldi de geçiyor bile! Birlik ve dayanismadan yoksun zayıfligimiz dandir ki; özü oldugumuz dogayi yudum yudum içenler, gün geçtikçe çoğalıyor ve gelecegimizi hiçe sayiyorlar. Ayrıca kendi çıkarlari her şeyin üstünde tutan kimi insanlar, dogaya daha çok zarar vermektan de çekinmemektedirler. Sayet biz doganin bir parçasıysak, insanlik adina dogayi kendimizden korumaliyiz!..

Biz insanlar, düşünce yetisiyle ve doganin özü olma özelliğiyle donatilmis bir kaynagiz... Bu nedenle kaynagi kurutacak olan etkenleri, kendi ellerimizle yok etmemeliyiz. Ayrıca doga dedigimiz bu zenginlik, sonsuzlugundaki nice güzelliklerle duygularimizi, düşüncelerimizi costurmaktadır. Bu nedenledir ki tüm duyu ve düşüncelerimizi sevgiyle, dogayi korumak adina gelistirmeliyiz. Ayrıca bu sevgi, yerle gökyüzünün birlestigi ufuk çizgisinde, her safakla dogan ve bir yarim dönüşle yari küremizi terkeden güneş gibi olmalıdır.

Gelecegimiz in kararmasını istemiyorsak eger; dogaya dost olmalyiz artik. Amacimiz onu gereksiz kullanmaktan çok, ona zarar vermeden yararlanmak olmalıdır. Aydinlik olabilecek yarinlarimizi; dogayi yokederek, karanliga çevirebilecegimizi de bilmeliyiz artik. Çünkü bizi bekleyen gelecegimizin karanliklarini ancak, dogayla dost olmakla aydinlik yarinlara çevirebiliriz. Yasalar, canliyi korumak adina yazilmisa eger, dogaya kiyan ve onu çıkarlari adina yok edenlerden de hesap sorulmalıdır artik. Hesap sorulmuyorsa eger, düşünmek zamani gelmiş de, geçiyor demektir. Çünkü ki onun lütfuna, her zaman gereksinmemiz oldugunu unutmamaliyiz.

ERGIN BINGÖL
EMEKLİ ÖĞRETMEN

ADRES:

Acibadem Ulusuluk Sok. Balci Ap.

A- Blok No: 36/4 81010 Kadiköy/ ISTANBUL

Tif: (0216) 325. 24. 37